

Bydgoszcz, 04.02.2026 r.

Dr hab. Ewelina Boesche-Kopczyńska, prof. uczelni

dziedzina: sztuki

dyscyplina: sztuki muzyczne

Akademia Muzyczna im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy

R E C E N Z J A

dorobku artystycznego, naukowego i działalności organizacyjnej oraz dzieła artystycznego Pani dr Beaty Michalak-Koniecznej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne

Zlecniodawca recenzji

Rada Dyscypliny Artystycznej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, (uchwała nr 10/2025) w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuk muzycznych wszczętego na wniosek dr Beaty Michalak-Koniecznej, działając na podstawie art. 221 ust. 5 w zw. z art. 178 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w zw. z §20 ust. 1 Procedury dotyczącej czynności w przewodach doktorskich oraz w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego, ustalania opłat za te postępowania oraz zwalniania z nich, a także wyznaczania członków komisji doktorskiej oraz habilitacyjnej, po zapoznaniu się z dokumentacją sprawy, w dniu 29.09.2025 r. powołała mnie na recenzenta.

Zawartość dokumentacji

Do przekazanej przez Radę Dyscypliny Artystycznej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w/w uchwały została dołączona następująca dokumentacja:

1. Uchwała nr 10/2025 z dnia 29 września 2025 roku Rady Dyscypliny Artystycznej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Pani dr Beacie Michalak-Koniecznej
2. Wniosek o przygotowanie recenzji w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego sztuki w dziedzinie sztuki, dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne dr Beacie Michalak-Koniecznej, skierowany dnia 01.12.2025 roku przez Sekretarza Komisji Habilitacyjnej prof. dr hab. Gabrielę Konkół

3. dokumentacja złożona przez Habilitantkę na nośniku pendrive:
 - a) dzieło artystyczne, na które składają się:
 - 1) zrealizowany autorski projekt edukacyjno-artystyczny: *Tajniki muzyki renesansu* [wykaz I. 1, załącznik 01]. Przedmiotem projektu jest koncert edukacyjny (jeden z cyklu 3 koncertów) przedstawiający utwory kompozytorów renesansu oraz wyniki badań naukowych przeprowadzonych wśród uczniów klas VI i VII szkół ogólnokształcących z Kalisza – w jakim stopniu tak prowadzone koncerty przyczyniły się do zainteresowania muzyką renesansu i zmiany wcześniejszej opinii młodych ludzi o tej muzyce.
 - 2) monografia naukowa (w wersji papierowej) w zakresie sztuk muzycznych: *Schulwerk Carla Orffa. Idea muzyki elementarnej i jej recepcja*. Wydawnictwo PTPN, Poznań 2009. Jest to przygotowanie do druku i wydanie poszerzonej o badania w Orff-Zentrum w Monachium dysertacji doktorskiej obronionej w 2008 roku na uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu [wykaz I. 2, załącznik 02].
 - b) Wykaz i omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych i artystycznych
- I. Inne, niż wymienione w pkt. I. 1-3 osiągnięcia naukowe lub artystyczne
- II. Aktywność naukowa, artystyczna i organizacyjna
- III. Współpraca ze środowiskiem
- IV. Dokumentacja w postaci skanów i linków (nagrania, nagrody, dyplomy).

Podstawowe informacje o Habilitantce

Dr Beata Michalak-Konieczna jest muzykologiem, pedagogiem i specjalistką w zakresie edukacji muzycznej oraz muzykoterapii. Ukończyła Państwową Szkołę Muzyczną I i II stopnia im. Henryka Melcera w Kaliszu, uzyskując w 1984 roku dyplom z rytmiki, a w 1985 roku – ze śpiewu solowego. W 1991 roku otrzymała tytuł magistra muzykologii na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Jej praca magisterska pt. *Pojęcie średniowiecza w pragmatyce muzykologicznej* powstała pod kierunkiem prof. Mirosława Perza.

W kolejnych latach rozwijała kompetencje pedagogiczne i metodyczne. W 1993 roku ukończyła Podyplomowe Studium Metodyki Wychowania Muzycznego w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, a w 1996 roku – dwuletnie Studium Wychowania Muzycznego Carla Orffa w tej samej uczelni. W 2008 roku uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii-muzykologii na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Jej rozprawa doktorska pt. *Schulwerk Carla Orffa. Idea muzyki elementarnej i jej recepcja* dotyczyła koncepcji edukacji muzycznej opartej na ideach Carla Orffa. Promotorem w przewodzie doktorskim była dr hab. Danuta Jasińska, prof. UAM a recenzentami: dr hab. Małgorzata Komorowska, prof. AM oraz dr hab. Ryszard Wieczorek, prof. UAM.

W tym samym roku Habilitantka ukończyła również studia podyplomowe z zakresu muzykoterapii w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, uzyskując

wynik celujący. W 2017 roku zakończyła Podyplomowe Studia Pedagogiczne na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Od 1991 roku związana jest zawodowo z Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie pracuje na Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym w Kaliszu, obecnie na stanowisku starszego wykładowcy, prowadząc przedmioty z zakresu edukacji muzycznej, teorii i historii muzyki oraz muzykoterapii. Jest również promotorem licznych prac dyplomowych: licencjackich i magisterskich. Habilitantka równolegle prowadziła zajęcia dydaktyczne w innych instytucjach, m. in. w Prywatnym Ognisku Muzycznym w Poznaniu, Prywatnej Szkole Artystycznej w Kaliszu, Collegium da Vinci w Poznaniu oraz w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego w Kaliszu, gdzie realizowała zajęcia z muzykoterapii w rehabilitacji.

Jej działalność naukowa i dydaktyczna koncentruje się na edukacji muzycznej, metodyce wychowania muzycznego, koncepcji Carla Orffa oraz zastosowaniach muzykoterapii w pracy pedagogicznej i rehabilitacyjnej.

Charakterystyka głównego osiągnięcia

1) Autorski projekt edukacyjno-artystyczny: *Tajniki muzyki renesansu*

Za główne osiągnięcie habilitacyjne wskazuje Habilitantka autorski projekt edukacyjno-artystyczny pn. *Tajniki muzyki renesansu*. Przedmiotem projektu jest koncert edukacyjny (jeden z cyklu) przedstawiający utwory kompozytorów renesansu oraz wyniki przeprowadzonych badań naukowych. Cały cykl obejmuje trzy koncerty dla uczniów szkół podstawowych, połączone z badaniami pedagogicznymi nad percepcją muzyki dawnej. Projekt miał na celu zwiększenie zainteresowania młodych odbiorców muzyką renesansu oraz poszerzenie ich wiedzy na temat tej epoki.

Projekt edukacyjno-artystyczny *Tajniki muzyki renesansu* stanowi wartościową inicjatywę łączącą działania artystyczne z edukacją muzyczną uczniów szkoły podstawowej. Jego głównym celem było przybliżenie młodym odbiorcom muzyki renesansu poprzez cykl koncertów edukacyjnych realizowanych „na żywo”, co w znaczący sposób odróżnia go od standardowych lekcji opartych na nagraniach.

Jednym z najważniejszych atutów projektu jest jego przemyślana koncepcja dydaktyczna. Autorka wychodzi od realnego problemu edukacyjnego: niskiego zainteresowania uczniów muzyką dawną oraz trudności w świadomym słuchaniu utworów podczas lekcji. Zwraca uwagę na różnicę między biernym kontaktem z muzyką w codziennym życiu a skupionym słuchaniem w warunkach koncertowych. Projekt jest więc odpowiedzią na konkretną potrzebę pedagogiczną, a nie jedynie propozycją koncertu tematycznego.

Na szczególne uznanie zasługuje dobór repertuaru i wskazana jego funkcja edukacyjna. W programie koncertu znalazło się osiem różnorodnych utworów:

1. Pierre Certon – *La, la, la je Ne Lose Dire*

2. Thomas Louis da Victoria – *Jesu dulcis memoria*
3. Mikołaj Gomółka – *Kleszczmy rękoma*
4. Jacob Arcadelt – *Il bianco e dolce cigno*
5. Josquin Desprez – *El grillo*
6. Anonim – *Turdion*
7. Adriano Banchieri – *Contrappunto bestiale alla mente*
8. Claudin de Sermisy – *Tant que vivray*

Każdy z ośmiu utworów pełnił określoną rolę dydaktyczną: wprowadzał nowe pojęcia, utrwalał wcześniej poznaną terminologię lub ilustrował konkretne zjawiska muzyczne, takie jak polifonia, technika imitacyjna, związek muzyki z tekstem czy ilustracyjność. Zestawienie utworów religijnych i świeckich, a także kompozycji z różnych krajów i w różnych językach, pozwoliło ukazać różnorodność prezentowanej muzyki renesansu.

Istotną wartością projektu była też jego forma. Zamiast tradycyjnego wykładu zastosowano koncert z komentarzem, w czasie którego uczniowie byli aktywnie angażowani w odbiór muzyki poprzez zadania słuchowe, pytania i krótkie ćwiczenia. Taki sposób pracy sprzyjał rozwijaniu kompetencji percepcyjnych i utrwalaniu wiedzy w sposób naturalny i atrakcyjny dla młodego odbiorcy. Dodatkowym walorem było wykorzystanie wykonawców – studentów kierunku edukacja artystyczna – co nadawało projektowi wymiar praktyczny w zakresie kształcenia przyszłych nauczycieli.

Na uwagę zasługuje także fakt powiązania projektu z badaniami pedagogicznymi. Autorka nie poprzestała na samej realizacji koncertów, lecz podjęła próbę sprawdzenia ich skuteczności, formułując problem badawczy, hipotezy oraz zestaw zmiennych i wskaźników. Takie podejście świadczy o rzetelności metodologicznej i pozwala traktować projekt nie tylko jako wydarzenie artystyczne, lecz również jako działanie naukowe. Istotnym elementem przedsięwzięcia były badania quasi-eksperymentalne przeprowadzone wśród 120 uczniów klas VI i VII, obejmujące testy wiedzy oraz ankiety przed i po cyklu koncertów. Wyniki potwierdziły wzrost zainteresowania muzyką renesansu i poprawę poziomu wiedzy uczniów, co wskazuje na skuteczność przyjętej metody dydaktycznej.

Przedłożony projekt z całą stanowczością zasługuje na docenienie i zainteresowanie. O powodzeniu przedsięwzięcia decydują:

- spójna koncepcja dydaktyczna oparta na realnych potrzebach uczniów,
- starannie dobrany repertuar o funkcjach edukacyjnych,
- aktywizująca forma koncertu z komentarzem,
- połączenie działalności artystycznej, dydaktycznej i badawczej,
- wykorzystanie studentów jako wykonawców, co sprzyjało ich kształceniu zawodowemu.

Koncepcja projektu zakładała integrację elementów słuchania muzyki „na żywo”, komentarza słownego, prezentacji instrumentów, nauki tańców oraz kontekstów plastycznych. Takie rozwiązanie odpowiada współczesnym tendencjom w edukacji artystycznej, akcentującym doświadczenie bezpośrednie i aktywizację uczestników.

Ewentualnym kierunkiem rozwoju projektu mogłoby być jego rozszerzenie o materiały dydaktyczne dla nauczycieli, które pozwoliłyby kontynuować pracę z repertuarem renesansowym po zakończeniu koncertów, a także o działania skierowane do innych grup wiekowych.

Podsumowując, cykl koncertów z badaniami pn. *Tajniki muzyki renesansu* to projekt wartościowy, dobrze przemyślany i osadzony w realiach szkolnej edukacji muzycznej. Łączy walory artystyczne z jasno określonymi celami dydaktycznymi i badawczymi, a jego realizacja „na żywo” stanowi cenną alternatywę dla tradycyjnych metod nauczania. Jest to przykład inicjatywy, która może skutecznie rozwijać zainteresowanie muzyką dawną oraz pogłębiać wiedzę uczniów w sposób angażujący i przystępny.

2) Monografia naukowa: *Schulwerk Carla Orffa. Idea muzyki elementarnej i jej recepcja*, Wydawnictwo PTPN, Poznań 2009.

Drugim wskazanym osiągnięciem habilitacyjnym jest monografia dr Beaty Michalak-Koniecznej poświęcona koncepcji edukacji muzycznej Carla Orffa. Stanowi ona wartościowe i niezwykle potrzebne opracowanie, szczególnie w kontekście polskiej literatury muzykologicznej i pedagogicznej. Autorka podejmuje temat o dużym znaczeniu dla praktyki edukacyjnej, prezentując zarówno genezę idei muzyki elementarnej, jak i jej recepcję w różnych krajach, ze szczególnym uwzględnieniem Polski.

Już we wstępie pracy jasno sformułowany zostaje jej zasadniczy cel: wyjaśnienie fenomenu pedagogicznej koncepcji Orffa oraz wskazanie przyczyn jej trwałości i popularności mimo zmieniających się realiów kulturowych i edukacyjnych. Autorka konsekwentnie realizuje to założenie, budując rozprawę z czterech logicznie powiązanych części, które prowadzą czytelnika od źródeł idei, poprzez analizę jej założeń aż po zagadnienia recepcji i praktycznych adaptacji.

Szczególną wartością monografii jest klarowne wyjaśnienie pojęcia muzyki elementarnej, stanowiącej podstawę koncepcji Orffa. Autorka podkreśla, że jest to język bliski dziecku, oparty na naturalnych formach ekspresji: ruchu, słowie, improwizacji i zabawie. Zwraca uwagę na znaczenie doświadczenia i działania w procesie edukacji muzycznej, co dobrze wpisuje się w ideę „learning by doing”. Dzięki temu czytelnik otrzymuje spójną i przekonującą interpretację podstaw teoretycznych Schulwerku.

Cennym elementem pracy jest także omówienie źródeł inspiracji Orffa, w tym wpływu tańca, teatru, tradycji ludowej oraz badań nad dawną muzyką i instrumentarium. Autorka ukazuje Schulwerk nie jako zamknięty system ćwiczeń, lecz jako otwartą koncepcję, która może być twórczo adaptowana w różnych kulturach i warunkach edukacyjnych. Analiza

międzynarodowych adaptacji – m.in. amerykańskiej, włoskiej, czeskiej i polskiej – pozwala dostrzec, jak idee Orffa były modyfikowane i dostosowywane do lokalnych potrzeb.

Na szczególne uznanie zasługuje część poświęcona recepcji Schulwerku w Polsce. Autorka przedstawia proces wprowadzania tej koncepcji od lat sześćdziesiątych XX wieku, wskazując zarówno na próby adaptacji, jak i trudności, które towarzyszyły jej upowszechnianiu. Dzięki temu praca zyskuje wymiar nie tylko teoretyczny, lecz także historyczny i dokumentacyjny.

Istotnym walorem monografii jest również próba powiązania działalności pedagogicznej Orffa z jego twórczością kompozytorską. Autorka wskazuje wspólne cechy obu obszarów, takie jak prymat rytmu, wykorzystanie skal modalnych i pentatoniki czy inspiracje formami teatralnymi. Takie ujęcie pozwala lepiej zrozumieć spójność estetyczną i ideową całej działalności kompozytora.

Do kluczowych zalet przedłożonej monografii, przesądzających o jej wysokiej wartości naukowej i użytkowej, należą:

- przejrzysta i logiczna konstrukcja,
- jasno sformułowane cele badawcze,
- połączenie refleksji teoretycznej z analizą praktyki edukacyjnej,
- opracowanie i zaprezentowanie źródłowych przykładów nutowych,
- uwzględnienie kontekstu międzynarodowego i polskiego,
- przystępny, komunikatywny styl narracji.

Ewentualnym kierunkiem dalszych badań mogłoby być szersze ujęcie krytycznych aspektów działalności Orffa, a także pogłębiona analiza współczesnych zastosowań jego koncepcji w różnych systemach edukacyjnych i w muzykoterapii.

Podsumowując, monografia dr Beaty Michalak-Koniecznej jest rzetelnym i niezwykle wartościowym opracowaniem, które wypełnia istotną lukę w polskim piśmiennictwie dotyczącym pedagogiki muzycznej. Praca ta ma znaczenie zarówno dla badaczy, jak i dla nauczycieli praktyków, stanowiąc ważny punkt odniesienia w refleksji nad współczesną edukacją muzyczną.

I. Inne, niż wymienione w pkt. I. 1-3 osiągnięcia naukowe lub artystyczne

Wskazany jako osiągnięcie habilitacyjne jeden z koncertów projektu pn. *Tajniki muzyki renesansu*, jest modułem całego 3-częściowego cyklu spotkań młodzieży z muzyką dawną. Dwa pozostałe koncerty również stanowią spójny i przemyślany element autorskiego projektu edukacyjno-artystycznego, którego celem było przybliżenie słuchaczom muzyki renesansowej poprzez bezpośredni kontakt z instrumentami, repertuarem oraz kontekstem historyczno-

kulturowym epoki. Programy koncertów zostały skonstruowane w sposób czytelny i stopniowo pogłębiający wiedzę odbiorców.

Koncert I miał charakter wprowadzający. Jego głównym założeniem było zaprezentowanie instrumentarium renesansowego i podstawowych form muzycznych epoki. Program obejmował zarówno utwory anonimowe, jak i kompozycje twórców związanych z renesansem polskim, takich jak Wacław z Szamotuł czy Mikołaj Gomółka. Dzięki temu słuchacze mogli poznać różnorodność stylistyczną i funkcjonalną repertuaru – od pieśni religijnych po tańce.

Na szczególne podkreślenie zasługuje dobór utworów tanecznych, które wprowadziły element lekkości i rytmiczności, równoważący bardziej kontemplacyjne kompozycje wokalne. Występujący Zespół „Rodzanice” zaprezentował szeroką gamę instrumentów, takich jak giterna, harfa, flety różnych rejestrów, cornamuse czy cymbały, co znacząco poszerzyło walor edukacyjny wydarzenia.

Istotnym elementem koncertu było także wprowadzenie pojęć charakterystycznych dla muzyki renesansowej, takich jak polifonia czy psalm, a także odniesienia do malarstwa epoki poprzez obraz Hansa Memlinga „Muzykujące anioły”. Takie zestawienie sztuk pozwoliło uczestnikom lepiej zrozumieć estetykę renesansu i jego jedność stylistyczną. Koncert spełnił funkcję wprowadzającą w sposób klarowny i atrakcyjny. Zróżnicowany repertuar, połączony z prezentacją instrumentów i odniesieniami do sztuk plastycznych, stworzył wartościowe doświadczenie edukacyjne.

Koncert II miał charakter bardziej wyspecjalizowany i skupiał się na lutni, gitarze renesansowej oraz muzyce tanecznej. Program obejmował zarówno repertuar polski (Tabulatura Jana z Lublina), jak i zachodnioeuropejski, reprezentowany przez Johna Dowlanda oraz Adriana le Roya. Wprowadzenie pieśni Dowlanda z partią sopranową nadało koncertowi charakter kameralny i liryczny, kontrastujący z żywiołowością tańców instrumentalnych. Taki układ programu pozwolił słuchaczom dostrzec różnorodność funkcji lutni – jako instrumentu solowego, akompaniującego i zespołowego.

Dużą wartością koncertu było połączenie prezentacji muzyki z kontekstem ikonograficznym i tanecznym. Odwołanie do dzieł Hansa Memlinga i Albrechta Dürera pozwoliło ukazać rolę instrumentów w kulturze renesansu, a nauka kroków pawany stanowiła atrakcyjne i aktywizujące dopełnienie wydarzenia. Koncert wyróżniał się spójną koncepcją tematyczną oraz wyraźnym akcentem skoncentrowanym na praktycznym aspekcie muzyki dawnej. Połączenie muzyki, tańca i sztuk plastycznych stworzyło wielowymiarowe doświadczenie edukacyjne.

Oba koncerty tworzyły logiczną całość: pierwszy miał charakter ogólny i wprowadzający, drugi – bardziej specjalistyczny i pogłębiający wybrane zagadnienia. Cechowały je:

- starannie dobrana dramaturgia programów,
- połączenie muzyki z kontekstem historycznym i ikonograficznym,
- wysoki walor edukacyjny,

- aktywizowanie odbiorców poprzez elementy interaktywne.

Cykl *Tajniki muzyki renesansu* można uznać za wartościowy projekt popularyzujący muzykę dawną, łączący walory artystyczne z przystępną formą przekazu i atrakcyjną narracją edukacyjną.

II. Aktywność naukowa, artystyczna i organizacyjna

1. Działalność naukowa

Działalność naukowa Habilitantki koncentruje się przede wszystkim wokół pedagogiki muzyki, edukacji artystycznej, systemu Carla Orffa oraz zagadnień muzykoterapii i twórczej aktywności muzycznej. Jej dorobek obejmuje liczne referaty na konferencjach krajowych i międzynarodowych oraz publikacje w monografiach naukowych.

Dr Beata Michalak-Konieczna brała czynny udział w międzynarodowym obiegu naukowym, prezentując referaty, m. in.:

- na V European Music Therapy Congress w Neapolu (2001) – referat o systemie Orffa i muzykoterapii w Polsce,
- na The Ninth International Research In Music Education Conference w Exeter (2015) – wystąpienie pt. *Young people and early music – a case study of Poland*,
- na 5th Annual Conference of Society for Music Education in Ireland (Dublin 2015) – referat o oczekiwaniach i wartościach przypisywanych polskiej edukacji muzycznej przez studentów.

Habilitantka regularnie uczestniczyła w polskich konferencjach naukowych, często z wystąpieniami na zaproszenie: *Orff-Schulwerk spojrzenie w przyszłość* – Akademia Muzyczna w Katowicach (2003), *System Carla Orffa i jego zastosowanie w muzykoterapii* – Wrocław (2007), *Słuchanie muzyki jako czynność twórcza* – UAM w Kaliszu (2008), *System edukacji muzycznej Carla Orffa w Polsce – teoria i praktyka* – Słupsk (2014), *Jazz jako muzyka sakralna* – Łomża (2016), *Inspiracje baśniowe w muzyce XX i XXI wieku* – Kalisz (2017), *Kompozytorki muzyki dla dzieci* – Poznań (2023), *Wartości terapeutyczne śpiewania w chórze* – Poznań (2024), *Edukacja muzyczna w opinii uczniów szkół ponadpodstawowych* – Kraków (2024), *Warsztaty muzyczno-terapeutyczne dla dzieci i młodzieży* – Gdańsk (2025).

Wystąpienia te pokazują ciągłość tematyczną od systemu Orffa i edukacji elementarnej, poprzez zagadnienia słuchania muzyki i edukacji twórczej, aż po współczesne problemy edukacji muzycznej i muzykoterapii.

Habilitantka jest autorką licznych rozdziałów w monografiach naukowych. Tematyka publikacji obejmuje:

- analizę i recepcję systemu Orffa: (wybrane z podanych) *Carl Orff – „Schulwerk”: od eksperymentu do modelu i jego recepcji* (2005), *Recepcja Schulwerku Carla Orffa na świecie i w Polsce* (2005), *Carl Orff's system in Poland in theory and practice* (2016),

- problematykę edukacji muzycznej: (wybrane z podanych) *Orff-Schulwerk spojrzenie w przyszłość* (2005), *Kompozytorzy XX wieku a edukacja muzyczna* (2014),
- zagadnienia twórczego odbioru muzyki: (wybrane z podanych) *Słuchanie muzyki jako czynność twórcza* (2009),
- tematy historyczne i biograficzne: (wybrane z podanych) *Fortepianowe utwory Aleksandra Tansmana dla dzieci i młodzieży* (2019).

Dr Beata Michalak-Konieczna na zaproszenie uczelni wyższych prowadziła wykłady i warsztaty specjalistyczne: w 2019 roku w Akademii Muzycznej w Gdańsku – warsztaty o improwizacji w systemie Carla Orffa oraz w 2024 roku w Akademii Muzycznej w Krakowie – warsztaty *Metoda Carla Orffa w praktyce i teorii*.

Habilitationka odbyła również staż badawczy w Orff-Zentrum w Monachium w 2008 roku, gdzie prowadziła badania nad twórczością i pedagogiką Orffa oraz uczestniczyła w programach Erasmus: w 2008 roku w Finlandii i w 2010 roku w Szwecji. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Carla Orffa, Society for Music Education in Ireland oraz Stowarzyszenia Edukacyjnego o charakterze kulturalnym.

Całość obszernego dorobku naukowego dr Beaty Michalak-Koniecznej wskazuje na systematyczną, wieloletnią pracę badawczą w obszarze pedagogiki muzycznej i twórczej edukacji artystycznej.

2. Działalność artystyczna

Działalność artystyczna Habilitationki obejmuje przede wszystkim twórczość literacką do utworów muzycznych, współpracę z kompozytorami, inicjowanie wykonania utworów oraz działalność koncertową. Przykładami aktywności w zakresie poszczególnych obszarów są:

- prawykonania utworów do tekstów Habilitationki – teksty dr Beaty Michalak-Koniecznej były wykorzystywane w kompozycjach wykonywanych przez profesjonalnych artystów i zespoły. Przykłady: *Za bramą* – pieśń na głos i orkiestrę, wykonana przez Mieczysława Szczśniaka z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Kaliskiej (2017); *Modlitwa* – utwór na chór mieszany, wykonanie przez Chór Kameralny WPA UAM (2007); *Litania do św. Józefa* – utwór na sopran, narratora i orkiestrę smyczkową, wykonany w Filharmonii Kaliskiej (2009); cykl kolęd wykonywanych podczas koncertów świątecznych (2007-2014); *Kolęda dla Macieja* – wykonanie w Katedrze Kaliskiej, zapis koncertu dostępny w serwisie YouTube (2021).
- wykonania utworów – teksty Autorki funkcjonują w obiegu koncertowym. Przykłady: wykonanie kolędy *Smutna kolęda* z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Kaliskiej (2011); koncert promujący płytę *Najpiękniejsze kolędy* (2017); koncert wigilijny z Orkiestrą Symfoniczną im. Karola Namysłowskiego w Zamościu (2020).

Opisana szeroka i różnorodna działalność artystyczna wskazuje na żywą obecność twórczości Habilitationki w praktyce koncertowej oraz współpracę z zawodowymi muzykami i instytucjami.

3. Działalność organizacyjna i popularyzatorska

Dr Beata Michalak-Konieczna wykazuje szeroką aktywność w organizacji wydarzeń artystycznych i naukowych oraz w zakresie inicjowania przedsięwzięć edukacyjnych. Najważniejsze z nich to:

- organizacja licznych koncertów i wydarzeń kulturalnych: cykliczne koncerty dla pacjentów oddziału dziecięcego Szpitala Matki i Dziecka w Kaliszu (od 2004), koncert finałowy Warsztatów Wielogłosowej Muzyki Liturgicznej (2008 i 2010), koncert towarzyszący konferencjom naukowym (2010, 2011), koncert *Wykład z harmonii życia* poświęcony pamięci Andrzeja Zdziubanego (2009), cykl koncertów *In memoriam* prof. Jarzemu Rubińskiemu (2007, 2012, 2017), koncert finałowy ogólnopolskiego konkursu kompozytorskiego do wiersza ks. Jana Twardowskiego (2017);
- organizacja konkursów kompozytorskich – Habilitantka jest pomysłodawczynią i organizatorką ogólnopolskich konkursów: konkurs na utwór do wiersza ks. Jana Twardowskiego (2016), konkurs na utwór do wierszy Marii Konopnickiej lub Adama Asnyka (2017). Konkursy obejmowały różne kategorie: piosenka, utwór choralny, utwór solowy z orkiestrą, a ich celem było pobudzanie twórczości kompozytorskiej;
- organizacja konkursów dla dzieci i młodzieży – konkurs *Zagraj na byle czym* (2016), którego ideą było tworzenie i wykorzystywanie niekonwencjonalnych, samodzielnie wykonanych instrumentów. Konkurs promował kreatywność, eksperyment dźwiękowy oraz twórcze podejście do instrumentarium.

Dorobek naukowy, artystyczny i organizacyjny Habilitantki cechuje się niezwykłą spójnością i wieloaspektowością. W swojej szerokiej działalności dr Beata Michalak-Konieczna łączy aktywność naukową, skupioną nad edukacją muzyczną i systemem Carla Orffa z aktywnością artystyczną, zogniskowaną wokół twórczości tekstowej i współpracy z kompozytorami oraz aktywnością organizacyjno-popularyzatorską. W Jej dorobku widoczna jest dbałość o ciągłość tematyczną badań, obecność w międzynarodowym środowisku naukowym, aktywną współpracę z instytucjami artystycznymi oraz inicjowanie wydarzeń o charakterze edukacyjnym i społecznym.

III. Współpraca ze środowiskiem

Współpraca dr Beaty Michalak-Koniecznej ze środowiskiem ma rozbudowany, wielokierunkowy i długofalowy charakter. Obejmuje przede wszystkim współpracę z instytucjami kultury, środowiskiem edukacyjnym, organizatorami konkursów i festiwali, a także działania popularyzujące muzykę wśród szerokiego grona odbiorców. Należą do nich:

- współpraca z instytucjami kultury i środowiskiem artystycznym – jednym z najważniejszych obszarów aktywności Habilitantki jest wieloletnia współpraca z Filharmonią Kaliską, która

obejmuje przygotowywanie autorskich tekstów do programów koncertów symfonicznych, współtworzenie koncepcji wydarzeń artystycznych oraz udział w koncertach i wydarzeniach o charakterze edukacyjnym. Działania te świadczą o aktywnym uczestnictwie Habilitantki w życiu instytucji artystycznych oraz o jej kompetencjach w zakresie popularyzacji muzyki i kształtowania przekazu edukacyjnego dla publiczności koncertowej;

- regularne prowadzenie koncertów, festiwali i wydarzeń muzycznych, gdzie Habilitantka pełni rolę prelegenta, konferansjera, organizatora i autora tekstów programowych. Zakres tej działalności obejmuje okres ponad dwóch dekad (od 2000) a przykładami wydarzeń są: koncerty chórów i zespołów instrumentalnych w Kaliszu i innych miastach, koncerty w ramach Festiwalu Muzycznego Południowej Wielkopolski, liczne edycje Kaliskiego Festiwalu Chóralnego (2013-2023), koncerty dyplomowe studentów edukacji artystycznej, koncert *Wspólne brzmienie – orkiestra i chór* w Filharmonii Kaliskiej (2023) oraz koncerty *Kolęda dla Kalisza* (2024, 2025). Działalność Habilitantki ma charakter edukacyjny, popularyzatorski i integrujący środowisko lokalne;

- aktywne uczestnictwo w pracach komisji konkursowych o zasięgu:

- ogólnopolskim (Ogólnopolski konkurs kompozytorski do wiersza ks. Jana Twardowskiego – sekretarz jury, Ogólnopolski konkurs kompozytorski do wierszy Konopnickiej lub Asnyka – sekretarz jury, Ogólnopolski konkurs dla dzieci i młodzieży *Zagraj na byle czym* – przewodnicząca jury),
- regionalnym i lokalnym (międzyszkolny konkurs kolęd i pastorałek, festiwale piosenki przedszkolnej, konkursy piosenki angielskiej).

Habilitantka pełni w nich funkcje przewodniczącej lub członka jury, czym daje dowód zaufania i uznania dla jej kompetencji przez środowisko edukacyjne i artystyczne;

- Habilitantka tworzy projekty i podejmuje działania edukacyjne w zakresie:

- warsztatów muzykoterapeutycznych (np. warsztaty pn. *Muzyka we mnie – ja w muzyce* dla szkół ponadpodstawowych i liceów 2021-2023),
- kursów popularyzatorskich (np. kurs w ramach Uniwersytetu Otwartego UAM – 30 godzin: *Muzyka klasyczna ciekawsza niż myślisz*),
- spotkań i wykładów dla społeczności lokalnej (np. spotkanie z Mieczysławem Szczepiakiem w 2016 roku, wykład *Kobiety w życiu Chopina* w 2021),
- udziału w konkursach i organizacjach artystycznych (np. działalność w Międzynarodowym Konkursie Artystycznym im. Włodzimierza Pietrzaka),
- publikacji recenzji nagrań muzycznych w czasopiśmie „Muzyka21” (np. nagrań kantat J.S. Bacha, oratorium „Saul” G.F. Händla, nagrań muzyki symfonicznej i kameralnej).

Współpraca Habilitantki ze środowiskiem ma charakter systematyczny, wieloaspektowy i wyraźnie ukierunkowany na popularyzację kultury muzycznej oraz edukację artystyczną. Szczególnie istotna jest Jej wieloletnia aktywność w środowisku lokalnym, gdzie pełni rolę animatora życia muzycznego, organizatora wydarzeń oraz eksperta w konkursach i projektach edukacyjnych. Na szczególną uwagę zasługuje stała współpraca z Filharmonią Kaliską, wieloletnie zaangażowanie w konkursy artystyczne, liczne działania popularyzujące muzykę

i aktywność skierowana do różnych grup odbiorców: dzieci, młodzieży, studentów i dorosłych. Działalność ta świadczy o dużej rozpoznawalności dr Beaty Michalak-Koniecznej w środowisku, zaufaniu do niej instytucji kultury i organizatorów wydarzeń oraz Jej realnym wpływie na życie muzyczne regionu. Choć współpraca ma głównie charakter regionalny, jej zakres i systematyczność wskazują na istotną rolę Habilitantki jako popularyzatorki kultury muzycznej i organizatorki życia artystycznego.

Współpraca dr Beaty Michalak-Koniecznej ze środowiskiem stanowi ważny i wartościowy element Jej dorobku, uzupełniający działalność naukową i artystyczną. Ma ona charakter spójny z profilem badawczym i dydaktycznym oraz przyczynia się do upowszechniania kultury muzycznej i edukacji artystycznej w środowisku.

IV. Dokumentacja w postaci skanów i linków (nagrania, nagrody, dyplomy)

Habilitantka uzupełniła dokumentację o odnośniki przedstawiające Jej szeroką i różnorodną działalność. Przedstawiła również najistotniejsze nagrody i wyróżnienia, które uzyskała za swoją niestrudzoną pracę. Mają one charakter zarówno lokalny i środowiskowy, jak i ogólnopolski, co wskazuje na zauważalność Jej działalności w różnych obszarach życia kulturalnego. Habilitantka za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania kultury i ochronę dziedzictwa narodowego, otrzymała Nagrodę Prezydenta Miasta Kalisza. Zajęła III miejsce w plebiscycie „Osobowość Roku 2018” w kategorii działalność społeczna i charytatywna w Kaliszu i powiecie kaliskim. Wyróżnienie to o charakterze społecznym i medialnym odzwierciedla rozpoznawalność Habilitantki wśród mieszkańców regionu oraz wskazuje na pozytywny odbiór Jej działalności przez lokalną społeczność. W 2024 roku dr Beata Michalak-Konieczna otrzymała Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w dziedzinie animacji i edukacji kulturalnej. Jest to jedno z najbardziej prestiżowych stypendiów państwowych w dziedzinie kultury, adresowane do twórców i animatorów kultury o znaczącym dorobku. W piśmie podkreślono, że dotychczasowy dorobek Habilitantki stanowi gwarancję wysokiej wartości projektu a jego realizacja z pewnością przyczyni się do rozwoju kultury i świadomości artystycznej.

Nagrody i wyróżnienia uzyskane przez dr Beatę Michalak-Konieczną potwierdzają wysoką ocenę Jej działalności artystycznej i społecznej, zarówno na poziomie lokalnym, jak i ogólnopolskim. Stanowią one istotne uzupełnienie dorobku naukowego i organizacyjnego oraz świadczą o znaczeniu aktywności Habilitantki dla środowiska kultury.

KONKLUZJA

Prezentowany do oceny dorobek naukowy, artystyczny, dydaktyczny i organizacyjny dr Beaty Michalak-Koniecznej cechuje się wyraźną spójnością tematyczną oraz konsekwencją badawczą. Działalność Habilitantki koncentruje się wokół problematyki edukacji muzycznej, systemu

Carla Orffa, twórczej aktywności muzycznej oraz zastosowań muzykoterapii, a podejmowane przez nią przedsięwzięcia naukowe i artystyczne tworzą logiczną, wieloletnią całość.

Główne osiągnięcia habilitacyjne, obejmujące zarówno autorski projekt edukacyjno-artystyczny *Tajniki muzyki renesansu*, jak i monografię poświęconą idei muzyki elementarnej Carla Orffa, stanowią wartościowy wkład w rozwój pedagogiki muzyki. Na podkreślenie zasługuje integracja refleksji teoretycznej z praktyką artystyczną i dydaktyczną, rzetelność metodologiczna badań oraz ich bezpośrednie odniesienie do realiów współczesnej edukacji muzycznej.

Całokształt dorobku Habilitantki obejmuje liczne publikacje, wystąpienia konferencyjne, projekty artystyczne i edukacyjne, a także szeroką działalność organizatorską i popularyzatorską. Szczególnie istotna jest Jej wieloletnia współpraca z instytucjami kultury, aktywność w środowisku lokalnym i ogólnopolskim, inicjowanie i realizowanie konkursów oraz wydarzeń artystycznych, a także działalność dydaktyczna prowadzona zarówno w szkolnictwie wyższym, jak i w instytucjach edukacyjnych oraz koncerty przygotowywane dla różnych grup odbiorców, w tym dla dzieci i młodzieży, a także dla pacjentów szpitala dziecięcego. Przedstawiony dorobek świadczy jednoznacznie o dojrzałości naukowej i samodzielności badawczej dr Beaty Michalak-Koniecznej oraz o Jej znaczącym wkładzie w rozwój pedagogiki muzycznej i edukacji artystycznej.

Nagrody i wyróżnienia przyznane Habilitantce, w tym stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, potwierdzają wysoką ocenę Jej działalności artystycznej i społecznej oraz rozpoznawalność w środowisku kultury.

W świetle przedstawionej dokumentacji oraz przeprowadzonej analizy stwierdzam, że dorobek naukowy, artystyczny i popularyzatorski dr Beaty Michalak-Koniecznej spełnia wymagania stawiane kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki muzyczne.

Wskazanie przez Habilitantkę w dorobku osiągnięcia naukowe w zakresie twórczości artystycznej stanowią znaczący wkład w dyscyplinę sztuki muzycznej, tym samym spełniając wymagania art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W związku z powyższym popieram wniosek Pani dr Beaty Michalak-Koniecznej o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki.

